

Sentimentul propriei valori

Cum gândim despre noi înșine?

Sentimentul propriei valori

În zilele noastre, o concepție greșită caracterizează în mod deosebit opinia generală despre valoarea de sine: un sentiment sănătos despre propria valoare are ca premisă mândria și mândria este bună în sine. Un articol din *Reader's Digest* vorbește despre cum ar trebui să fim „mândri de imaginea noastră de sine”, astfel încât să fim „încrezători și liberi să fim noi înșine”. Spiritul de mândrie a pătruns atât de mult în lumea noastră de astăzi, încât invadează aproape toate domeniile vieții, poate fără să ne dăm seama. Trebuie să înțelegem, în lumina Cuvântului lui Dumnezeu, că orice formă de mândrie este greșită și este un păcat împotriva lui Dumnezeu [a se vedea Proverbele 21.4; 1 Ioan 2.16].

Pentru a înțelege corect problema propriei valori, trebuie să realizăm că mândria este reacția greșită la succes. Avem tendința de a fi mândri de abilitățile noastre naturale, dar trebuie să recunoaștem că acestea ne sunt date de Dumnezeu. Suntem înclinați să fim mândri chiar și de căile noastre păcătoase, eventual gândindu-ne că acestea ne-ar putea aduce totuși ceva bun.

Sentiment modest despre valoarea proprie

Se spune că unii au un „sentiment redus despre valoarea proprie”, iar alții au un „sentiment mare despre valoarea proprie”. Adesea este vorba în acest caz de două fețe ale aceleiași medalii: mândria. Persoana cu „sentiment redus despre valoarea proprie” este deprimată și tristă, pentru că imaginea ei despre sine nu este ceea ce crede ea că ar trebui să fie. În realitate, ea are un sentiment despre propria valoare foarte ridicat - doar că realitatea nu se potrivește cu imaginea sa iluzorie. Ea nu acceptă modul în care Dumnezeu a creat-o. (Vorbim acum despre abilitățile date de Dumnezeu ei, nu despre păcat).

De câte ori ne-am uitat în oglindă și ne-am dorit din toată inima să fim mai înalți, să avem părul de altă culoare, să fim mai deștepti sau poate să avem alte calități, pe care Domnul nu ni le-a dat! De câte ori i-am privit pe alții făcând sport și mi-am dorit să am unele dintre abilitățile lor! În decursul vieții mi-am dat seama că mulți dintre cei care erau atât de buni la sport și-ar fi dorit să fi fost mai buni în domeniul academic, unde unii dintre noi s-ar fi simțit probabil ceva mai confortabil. Se pare că întotdeauna ne dorim ceea ce nu avem. Cu regret, satan lucrează asupra noastră prin natura noastră păcătoasă pentru a ne face să fim nemulțumiți de ceea ce ne-a dat Dumnezeu și să fim consumați de gânduri legate de abilități pe care Dumnezeu nu ni le-a dat.

Sentiment mare despre valoarea proprie

Cine are un „sentiment mare despre valoarea proprie” gândește că a ajuns la un anumit punct, dar în realitate nu au ajuns. El are o imagine nerealistă despre sine însuși, în timp ce alții au de obicei o viziune mult mai realistă despre el! Cu toții cunoaștem persoane care vorbesc numai despre ele însele și despre abilitățile lor. Ni se par antipatici și nu vrem să fim în preajma lor.

Dar poate că tu spui: „Sunt mulțumit de mine. Sunt la mijloc și nu am un sentiment despre valoarea proprie nici mare, nici scăzut”. Este exact ceea ce încearcă să ne spună articolul din *Reader's Digest*: ar trebui să cunoaștem care este imaginea noastră despre noi înșine și să fim mândri de ea. Dar și aceasta este greșit, deoarece mândria este întotdeauna condamnată în Cuvântul lui Dumnezeu. Noi vrem într-adevăr să ne recunoaștem abilitățile date de Dumnezeu, dar trebuie să fim conștienți că nu vom fi niciodată fericiți dacă suntem preocupați de noi înșine, deoarece mândria va juca întotdeauna un rol. Se spune că în societatea noastră actuală există o

Sentimentul propriei valori

epidemie de sentiment scăzut al valorii proprii. Să fim sinceri și să recunoaștem că există o epidemie de mândrie. Această epidemie este rezultatul punerii omului în centru și nu a lui Dumnezeu.

Înțelepciunea acestei lumi spune că trebuie să construim sentimentul valorii proprii a individului. Ar trebui să le arătăm oamenilor că au calități bune; că sunt oameni valoroși; că au abilități pe care le pot dezvolta; și că pot fi mândri de ei înșiși. Trebuie să le arătăm că sunt membri utili ai societății; că au un rol de îndeplinit în lume și că pot aduce o contribuție importantă. Până aici, totul e bine, pentru că mulți nu își pot dezvolta abilitățile naturale din cauza lipsei sprijinului, dragostei și înțelegerii adecvate. Dar cu această linie de gândire, dacă îmi concentrez atenția asupra mea, voi fi întotdeauna preocupat de mine însumi, într-un mod pozitiv sau negativ. Dacă sunt subiectul preocupărilor propriei mele inimi, mândria se va strecura mereu în mine.

Să ne îndreptăm privirea spre cer

Care este răspunsul la această întrebare? Cuvântul lui Dumnezeu ne învață că trebuie să ne îndreptăm privirea, mai presus de orice, spre Hristos Însuși. Când Îl avem pe El în câmpul nostru vizual, nu depindem de nimic de pe pământ pentru fericirea noastră. Hristos este neschimbător, iar atunci când inima noastră este preocupată cu El, există o statornicie, un calm, o pace pe care nimic nu o poate zdruncina. Atunci când bucuria noastră depinde de ceva de pe pământ - chiar dacă sunt cele mai bune lucruri - există un flux și reflux constant în sufletul nostru în funcție de cum merg lucrurile pe pământ. Dumnezeu vrea să ne ridice deasupra tuturor acestor lucruri.

Cineva a remarcat pe bună dreptate că lucrul minunat pentru un creștin este să nu aibă o părere nici înaltă, nici joasă despre sine. Mai degrabă, el nu ar trebui să se gândească deloc la el însuși.

Ne determină preocuparea noastră cu Hristos să ne neglijăm îndatoririle pământești? Nu, pentru că gândul, că vrem să-I fim plăcuți în toate, ne determină să facem totul pentru El, și să o facem cât mai bine posibil. Nu ne vom neglija munca, familia, biserica (adunarea) sau pe noi înșine. Dar aceste lucruri nu vor fi scopul nostru; mai degrabă, vom dori să facem totul pentru Hristos.

Cei mai fericiți creștini sunt cei care nu se gândesc la ei înșiși, ci ale căror inimi sunt pline de Hristos și care vor să-I fie plăcuți și apoi să aibă grijă de bunăstarea și binecuvântarea celorlalți. Dar încă o dată: nu o face pentru a fi fericit, ci pentru a fi plăcut Domnul! Gândește-te la fericirea *Lui*, nu la a ta. Vei vedea că fața ta va străluci, că pasul ți se va înaripa și că vei avea încrederea cu care noi, ca și creștini, trebuie să pășim. Moise nu știa că fața lui strălucea, dar ceilalți au văzut-o. Atunci când umblăm cu Domnul, vom avea o demnitate morală pe care ceilalți o vor vedea și vor recunoaște că umblăm cu Isus.

Tradus de la: <https://www.soundwords.de/wie-denken-wir-ueber-uns-a18255.html>